

Verzet, verzet, verzet bij De Lijn. Wat nu, minister De Ridder?

Nieuws maandag 23 maart 2026

De jongste weken was De Lijn niet weg te denken uit het nieuws. De vervoerregioraden moesten zich uitspreken over of ze al dan niet de besparingsplannen van de minister zouden ondersteunen. Anders dan het kabinet waarschijnlijk verwachtte, draaide dit niet uit als een wandeling in het park.

Reizigers en inwoners, ondersteund door tientallen middenveldorganisaties, kwamen in actie om de leden van de vervoerregioraden aan te spreken op hun verantwoordelijkheid.

Terecht, we stelden al verschillende keren vast dat de vervoerregioraden - die zijn samengesteld uit lokaal verkozen politici - niet zo veel meer te vertellen hebben. Zij worden eerder door de hogere overheid gebruikt om haar verantwoordelijkheid van zich af te schuiven. Deze harde realiteit is dan ook bij iedereen van de regioraden binnengekomen, of toch bijna.

Teveel is trop

Hoewel de partij van de voogdijminister steeds sterker geworteld is in steden en gemeenten, geeft dit haar geen vrijgeleide om de aanval op De Lijn door te zetten. Dat heeft ze kunnen merken. Dat lokale politici wel nog wakker liggen van de noden van de bevolking, was opvallend. Van welke politieke strekking ook, iedereen is het erover eens dat dit de besparing teveel is: 14 van de 15 vervoerregioraden stemden tegen de besparingen.

Dit gebeurde uiteraard niet vanzelf, maar door actie. De ACOD TBM schreef alle leden van de vervoerregioraden aan en wees hen op hun verantwoordelijkheid. Maar ook het middenveld bundelde met effect de krachten in een Coalitie voor een Sterk Openbaar Vervoer. Wij ondersteunden natuurlijk haar oproep. Maar het gaat breder: reizigersorganisaties, armoedeorganisaties en klimaatorganisaties strijden samen voor het behoud van publieke mobiliteit om verschillende redenen. Dat zorgt voor een sterke maar ook een gedragen strijd.

Geen paraplu's

Nu ligt de bal in het kamp van de minister. Wat zal zij beslissen? Is zij haar rol van 'volksvertegenwoordiger' waard of laat zij de roep naar beter openbaarvervoer ongehoord? Naar onze mening is zij bevoegd en is het dus aan haar om te beslissen, zonder paraplu's noch uitvluchten. Zal de druk hoog genoeg zijn om haar ongelijk toe te geven? Het zou een minister waardig zijn om dit te doen.

Zolang er geen beslissing is gevallen, blijven wij stoom op de ketel zetten. Tijdens het schrijven van dit artikel staan we op de vooravond van de aangekondigde stakingsweken bij De Lijn. We voeren de druk dus op in de vaste overtuiging dat wij het geweer van schouder kunnen doen veranderen. Samen met iedereen die ons

openbaar vervoer een warm hart toedraagt.

Stan Reusen

Nieuws uit het paritair comité.

Op 9 maart 2026 vond er een paritair comité plaats met als een van de agendapunten de aanpassing van het pensioenplanreglement van De Lijn. Bij de overgang van het pensioenfonds naar een multi-inrichtersfonds werd vastgesteld dat bij de berekening van de AZV2-vergoeding (bijkomende vergoeding voor aangeslotenen bij ziekte vanaf 2 jaar) een discriminatiefactor speelde op leeftijd. Dit is in strijd met de wetgeving en moest dus worden gecorrigeerd.

Er werd dus een cao afgesloten die dit wegwerkt voor instromers vanaf 1 januari 2027. Deze nieuwe berekening zorgt er echter voor dat er minder zal uitgekeerd worden dan voorheen. Daarmee konden wij niet akkoord gaan. Om tot een consensus te komen, worden alle middelen die door deze andere berekening vrijkomen nu ingezet voor flankerende maatregelen ten voordele van de betrokken medewerkers. Het feit dat deze medewerkers dus ook in toekomst goed beschermd blijven, is dus zeker onze verdienste.